

”Turtița năzdrăvană”

”Turtița năzdrăvană

Ca toate poveștile și aceasta începe cu... a fost odată un moș care trăia alături de băbuța lui într-o căsuță sărăcăcioasă.

Într-o zi, moșul o rugă pe babă:

– Fă-mi și mie o turtiță! Mi-e foame și mi-e așa poftă! Miamiii Miami....

– Din ce să o fac, măi, moșule? Nu prea avem cu ce...

Și băbuța intră în cămară, unde știa că mai are vreo doi pumni de făină... Zis și făcut.

Frământă aluatul cu apă și îl bagă în cuptorul încins. După puțin timp, scoase o turtiță rumenă și apetisantă pe care o puse pe fereastră să se răcească.

Moșul stătea nerăbdător la masă adulmecând mirosul plăcut și așteptând ca turtița să fie numai bună de mâncat. Taaare bine arăta! Dar când să o ia HAȚ de la fereastră, turtița începu să danseze și să cânte, să se rostogolească pe masa, pe dulap, să sară într-un picior și să râdă. Apoi HOP sări peste prag direct în curte, spre poartă și o zbughi departe de casă, înspre pădure.

Cum de se poate așa ceva? Ei bine, în povești se întâmplă o mulțime de lucruri neașteptate!

Sunt turtița răsfățată

Și cum sărea ea de colo- colo și făcea gălăgie, un tufiș începu să se miște, iar din el sări un iepuraș:

– Turtiță, turtiță, vreau să te mănânc! spuse el pofticios.

– Nu mă mânca Urechi-Lungi, hai mai bine să-ți cânt un cântecel frumos. O să-ți placă foarte mult!

Sunt turtița răsfățată

Dintr-o ladă adunată

Din cămară măturată

În cuptor sunt rumenită

Pe fereastră sunt răcită

Pe moșneag l-am păcălit

Și de băbuță am fugit.

Iepuraș rămâi cu bine,

N-ai să pui lăbuța pe mine!

Și se rostogoli mai departe, chiar sub nasul iepurelui, dispărând în iarbă și râzând cu poftă. Merse ce merse și după o vreme dădu nas în nas cu un lup fioros:

– Turtuță, turtiță, am să te mănânc.

– Nu mă mânca, lupule, stai să-ți cânt un cântecel. Și turtița începu din nou să cânte:

Sunt turtița răsfățată

Dintr-o ladă adunată

Din cămară măturată

În cuptor sunt rumenită

Pe fereastră sunt răcită

Pe moșneag l-am păcălit

Și de băbuță am fugit.

Pe iepure l-am amăgit.

Nu mă prinzi nici tu pe mine,

Că nu mi-e frică de tine!

Și până să o înhațe lupul, turtița HOP dispăru.

Dar pădurea era din ce în ce mai deasă și mai întunecoasă, iar turtița se rostogolea fără niciun pic de teamă la vale.

– Turtiță, turtiță, ia stai să te mănânc, spuse un urs maaare și înfometat.

– Urs grăsan, nu poți tu să mănânci o turtiță ca mine!

Și turtița începu iar să țopăie.

Moșul a rămas flămând

Iepurele căutând

Lupul tare supărat

Și tu cam înfometat.

Ei bine, turtița noastră reușise să păcălească toate animalele care îi ieșiseră în cale. Cu cât se rostogolea mai mult, cu atât devenea și mai curajoasă până când..... în fața ei apăru o vulpe vicleană, cum sunt vulpile în general.

– Oh, bună ziua, turtiță! Ce frumoasă și ce rumenită ești. Dar încotro mergi tu așa voioasă?

Turtița se bucură ca s-a găsit cineva care s-o laude, se opri și spuse:

– Mulțumesc, nu doar sunt frumoasă și rumenită, am și o voce minunată! Vrei să auzi cum cânt?

– Aș vrea să te ascult, dar știi... eu sunt cam bătrână și nu aud foarte bine. N-ai vrea să mi te urci pe bot ca să te aud mai bine? Uite, aici lângă mustăți. Hai, vino mai aproape!

– Ba cum să nu vreau? spuse turtița și începu să cânte cât o țineau puterile:

Sunt turtița răsfățată

Dintr-o ladă adunată

Din cămară măturată

În cuptor sunt rumenită

Pe fereastră sunt răcită

Pe moșneag l-am păcălit

Și de băbuță am fugit

Pe iepure l-am amăgit.

Și în urmă am lăsat

Iepurașul urechiat

Hap, când lupul a cascat gura

L-am lăsat, m-am dus de-a dura

Am fugit de Moș Martin

Și de nimeni nu îmi pasă

Fug eu și de vulpe, lasă.

– Îți mulțumesc, turtiță, spuse vulpea în timp ce dădea din coadă. Frumos mai cânti! Parcă te-aș mai asculta! Îmi mai cânti o dată? Dar mă cam dor urechile, că tare am îmbătrânit! Știi ce? Hai mai bine sus pe limba mea și mai cântă-mi o dată, ca ești foarte talentată.

Naivă, turtița sări pe limba vulpii, iar vulpea nici nu așteptă să termine primul vers că, **HAP, o înghiți pe loc.**”

